

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 5C/131/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613202492
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Parada
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2013:8613202492.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Ivo Parada, v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, proti žalovanému M. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX G. U. XX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 564,20 eura s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 333,20 eura s 9,5 % úrokom z omeškania ročne od 7.10.2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalobca a žalovaný n e m a j ú právo na náhradu trov konania.

Žalobca je p o v i n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 66,55 eura do rúk jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 564,20 eura s prísl.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že uzavrel so žalovaným Zmluvy č. A3966638 a č. A5294336 zo dňa 15.11.2010, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv žalobca vypožičal žalovanej 2 ks SIM kariet, ktoré umožňujú žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX. V snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní svojho nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady

2

5C/131/2013

škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 231 eur s tým, že ustanovenie Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka rozsudkom KS Prešov sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ust. § 53a Občianskeho zákonníka je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky a v kontexte s ust. čl. 3 bod 3.7 Dodatku sa žalobca týmto návrhom na začatie konania v súlade s vyššie uvedeným domáha nároku vo výške škody voči žalovanému, ktorá vznikla žalobcovi

za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie zn. Sony Ericsson Vivaz, a to vo výške 231 eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, t.z. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaný žalobcovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle Dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia Zmluvy, ktorá by žalobcovi prípadne mohla vzniknúť tým, že žalobca si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu splnil, avšak žalovaný si svoju základnú povinnosť (t.j. zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nesplnil. Zmluvná pokuta nebola dojednaná zo strany žalobcu s úmyslom prívodiť žalovanému neprímerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu povinnosti žalovaného a ani sebe zabezpečiť neprímeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovaného. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku žalobca ustanovenia Zmluvy (konkrétne Dodatku), ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo, dal do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím. Žalovaný v Dodatku v čl. 3 bod 3.7 vyhlásil, že si je vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie mu je predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaný zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie žalobcovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si žalobca neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty. Výpočet spôsobenej skutočnej škody, ktorú žalovaný spôsobil žalobcovi, je nasledovný: akciová cena 79 eur, predajná cena 310 eur, uplatnená škoda/výsledná suma 231 eur. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 333,20 eura vyfakturovaných v období 2011/05 - 2011/08. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 22.9.2011 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ho na ich úradu v dodatočnej lehote. Po zaslaní Pokusu o pokonávku bola časť pohľadávky vo výške 11,20 eura odpísaná a preto si ju žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so Všeobecnými podmienkami Článok 11, bod 11.14, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné

3

5C/131/2013

plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 7.10.2011. Žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy za neuhradené služby vo výške 333,20 eura a na zaplatenie sumy 231 eur vo výške škody, ktorá žalobcovi preukázateľne vznikla, teda spolu sumu 564,20 eura. Žalovaný túto sumu žalobcovi doposiaľ nezaplatil.

Zo zmlúv č. A3966638 zo dňa a č. A5294336 zo dňa 15.11.2010, uzavretých medzi účastníkmi, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné zmluvné podmienky, je zrejmé, že žalobca vypožičal žalovanému 2 ks SIM kariet, ktoré umožňujú žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX. Žalobca pri uzavretí Dodatkov k Zmluvám odpredal žalovanému mobilný telefón zn. Sony Ericsson Vivaz za kúpnu cenu 79 eur.

Z výpisov faktúr žalobcu je zrejmé, že žalovaný nezaplatil za poskytované služby zo strany žalobcu za obdobie 2011/05 - 2011/08 sumu 333,20 eura.

Z pokusu o pokonávku žalobcu zo dňa 7.10.2011 je zrejmé, že žalobca ukončil platnosť zmluvy.

Podľa Článku 4, bodu 4.4a) VP spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená odstúpiť od zmluvy, ak účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni jej splatnosti.

Podľa § 51 Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovaným Zmluvy č. A3966638 zo dňa a č. A5294336 zo dňa 15.11.2010, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv žalobca vypožičal žalovanému 2 ks SIM kariet, ktoré umožňujú žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX. Žalobca pri uzavretí Dodatkov k Zmluvám odpredal žalovanému mobilný telefón zn. Sony Ericsson Vivaz za kúpnu cenu 79 eur. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb za obdobie 2011/05 - 2011/08 sumu 333,20 eura. Žalovaný túto sumu žalobcovi doposiaľ nezaplatil. Z uvedených dôvodov súd, čo sa týka zaplataenia istiny v sume 333,20 eura, žalobe vyhovel.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len nariadenia vlády) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako

4

5C/131/2013

základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa článku 11, bod 11.14 VP v prípade, ak platná právna úprava stanoví vyššie úroky z omeškania, ako sú dohodnuté v tomto bode, má spoločnosť Orange Slovensko nárok na úroky z omeškania v takejto zákonnej výške.

Žalobca si uplatnil proti žalovanému okrem istiny aj úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 7.10.2011 do zaplataenia. Žalobca požiadal o plnenie žalovaného listom zo dňa 22.9.2011, v ktorom ho vyzval na plnenie najneskôr do 6.10.2011. Žalovaný svoj dlh žalobcovi doposiaľ nezaplatil, a preto je od 7.10.2011 v omeškaní. Z uvedených dôvodov súd, čo sa týka príslušenstva pohľadávky ohľadne sumy 333,20 eura, žalobe vyhovel.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na

prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Čo sa týka uplatňovanej náhrady škody v sume 184 eur s prísl., súd sa stotožnil s názorom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, že v predmetnej veci si už žalobca neuplatňuje nárok titulom zmluvnej pokuty, uvedomujúc si zákonnú prekážku podľa § 53a Občianskeho zákonníka, ktorú predstavujú právoplatné rozsudky vo vzťahu k žalobcom formulovaným ustanoveniam o zmluvnej pokute v Dodatkoch k zmluve o pripojení, ktoré sú

postihnuté absolútnou neplatnosťou ako neprijateľné zmluvné podmienky. Z uvedených dôvodov si uplatňuje nárok na náhradu škody, pričom škodu vyčíslil ako rozdiel medzi trhovou cenou a poskytnutou zľavnenou cenou mobilného zariadenia. Žalobca sa však sám dopustil protiprávneho konania tým, že konal v rozpore s ust. § 4 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. tretia veta, podľa ktorej predávajúci nesmie viazať predaj výrobkov alebo poskytovať služby (ďalej len „viazanie predaja“) na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie služby. Podľa ust. § 4 ods. 3 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. za viazanie predaja sa nepovažuje, ak predávajúci predáva tieto výrobky aj samostatne. Podľa nášho názoru však žalobca iba vytvára zdanie, že predáva mobilné telefóny samostatne, aby obišiel zákaz viazaného predaja a poskytovania služieb, čo predstavuje svojou podstatou nekalú obchodnú prax. Súd sa musí vysporiadať s existenciou jednotlivých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, ktorých skúmanie je potrebné pre uplatnenie nároku na náhradu škody. Je nevyhnutné presne definovať, aká škoda žalobcovi vznikla, kedy táto škoda vznikla, resp. či existuje príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a protiprávnym konaním žalovaného. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú sa požaduje náhrada. Práve medzi konkrétnou ujmom poškodeného a konkrétnym konaním škodcu sa zisťuje príčinná súvislosť. Samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť žalobcovi žiadnu škodu, lebo takýto predaj a takto dohodnutá kúpna cena sa neprieči žiadnej norme a takýmto postupom nie je porušená žiadna povinnosť ako prvý predpoklad zodpovednosti za škodu. Poskytnutie zľavneného mobilného zariadenia predstavuje akurát súčasť obchodnej stratégie a politiky žalobcu. Jeho právnu argumentáciu podporuje aj uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.8.2012 sp. zn. 16Co/105/2012, v ktorom sa okrem uvedeného uvádza: „Súd prvého stupňa nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie vo vzťahu k predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu, resp. neodôvodnil vôbec. Nezaoberal sa skutočnosťou, že spotrebiteľ sa po uzatvorení zmluvy stal vlastníkom mobilného telefónu, na základe riadnej zmluvy, vôľu, ktorú k nej

slobodne prejavili obe strany, teda aj navrhovateľ. Riadne dohodli kúpnu cenu slobodne, aj keď len 1 Eur, ktorá bola vyplatená, čo nebolo sporné. Nie je zrejmé, z ktorej zmluvy vlastne navrhovateľ žiada náhradu škody. To nezisťoval bližšie ani súd a následne sa nevyporiadal s predpokladmi vzniku takejto zodpovednosti.“ „Odvolací súd je toho názoru, že náhrada škody nemôže znamenať rozdiel medzi predajnou cenou telefónu a skutočnou cenou. V čom spočíva v zmysle zákonných ustanovení náhrada škody, mal navrhovateľ jasne uviesť, vymedziť.“ V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 29.1.2013 č.k. 14C/44/2012-170: „... za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu tento podáva MT za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz žalobcom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou MT, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu žalovaného, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovaným. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparaovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za MT obdržal dojednanú kúpnu cenu.“ Tvrdenie žalobcu, že škodu predstavuje poskytnutá zľava na mobilný telefón nemôže obstať ani z hľadiska skúmania príčinnej súvislosti ako predpokladu zodpovednosti za škodu, nakoľko zľavu poskytol žalobca dobrovoľne ešte pred konaním žalovaného. Príčinnú súvislosť možno definovať ako vzťah medzi protiprávnym konaním škodcu a škodou poškodeného, kedy nebyť protiprávneho konania nenastala by ani škoda. K poskytnutiu zľavneného mobilného telefónu (škode) však došlo ešte pred

6

5C/131/2013

protiprávnym konaním žalovaného, a preto nemožno tvrdiť, že nebyť takéhoto konania žalovaného nedošlo by ani ku škode u žalobcu. Vedľajší účastník nepopiera vznik škody u žalobcu, avšak rozhodne táto nemôže predstavovať rozdiel medzi trhovou a akciovou cenou mobilného zariadenia. Pokiaľ ide o rozhodnutie o trovách vedľajšieho účastníka, je nevyhnutné vychádzať zo samostatnosti uplatnených nárokov. Tieto dva samostatné nároky (nárok na zaplatenie elektronických komunikačných služieb a nárok na zaplatenie náhrada škody) vyplývajú z rozličného skutkového základu aj právneho posúdenia, pričom oba nároky by mohli byť predmetom samostatných žalôb. V obdobných právnych veciach, kedy vedľajší účastník namietal iba samostatný nárok žalobcu poukázal na rozhodnutia: rozsudok KS Prešov zo dňa 16.4.2012 sp. zn. 16Co/33/2012, rozsudok KS Prešov zo dňa 23.5.2012 sp. zn. 3Co/17/2012, rozsudok KS Prešov zo dňa 26.11.2012 sp. zn. 8Co/37/2012, uznesenie KS Prešov zo dňa 17.5.2012 č. k. 17Co/37/2012-88, uznesenie KS Prešov zo dňa 16.8.2012 sp. zn. 18Co/34/2012, uznesenie KS Prešov zo dňa 31.10.2012 č. k. 6Co/59/2012-105. Z uvedených dôvodov súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

O trovách konania súd medzi žalobcom a žalovaným súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., pretože v konečnom dôsledku nemal vo veci plný úspech nikto z nich.

O trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pretože v konaní ohľadne zamietnutia žaloby, týkajúcej sa náhrady škody v sume 306,34 eura, mal plný úspech vedľajší účastník. Do konania vedľajší účastník vstúpil na strane žalovaného, len čo sa týka tejto náhrady škody. Trovy pozostávajú z odmeny za zastupovanie za tieto úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom zo dňa 2.11.2012 v sume 19,92 eura, vyjadrenie zo dňa 27.8.2013 v sume 19,92 eura, k tomu patrí 2 x režijný paušál po 7,81 eura a 20 % DPH v sume 11,09 eura (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 1 a § 15 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Náhrada trov konania je spolu v sume 66,55 eura, ktorú súd zaviazal zaplatiť žalobcu vedľajšiemu účastníkovi do rúk jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajší súd.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda,

v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Vo Svidníku dňa 27. septembra 2013